

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Shwe Paji

ပြိုင်ဘက်ကင်းစာအုပ်ခင်

(လုယှိ)

(Chapter 71 - 85)

စာစဉ် - ၆

Chapter-71

နောက်တစ်နေ့တွင် မြင်းများ စီးနင်းလာသည့် လူအုပ်စုတစ်စုက မြောက်ပိုင်းကုန်းမြေသို့ သွားသည့် အဓိက လမ်းမကြီးပေါ်တွင် ထွက်ပေါ်လာသည်။ ။

"သခင်လေး ... အင်မော်တယ် ဂိတ်တံခါးက ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ အရှေ့မှာ ရှိတယ်"

လုချီက သူတို့ ၏ ရှေ့တွင် ရှိသော မှုန်ဝါးဝါး မြို့ပုံသဏ္ဌာန်အရာအား လက်ညှိုး ညွှန်ပြလိုက်သည်။ ။

လုချီက ထိုစကားပြောနေချိန်တွင် တွေဝေမိန်းမောနေဆဲ ဖြစ်သည်။ ။

သူ မြောက်ပိုင်းဒေသက ထွက်ခွာလာစဉ်တွင် သူနှင့်အတူ စစ်ကူခေါ်ဆောင်လာရန် တိတိကျကျ ပြင်ဆင်ထားခဲ့သည်။ ။ သို့ရာတွင် သူ မျှော်လင့်မထားမိဘဲ သူ၏ သခင်လေးနှင့် အိမ်တော်အစောင့် အယောက်ငါးဆယ်သာ သူနှင့်အတူ လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ ။

သူ၏ သခင်လေးက အင်မော်တယ် တစ်ယောက်အား သတ်ဖြတ်ခဲ့သည် ဟူသောစကားလုံးကို လုချီ လုံးဝအယုံအကြည် မရှိပေ။

သို့ရာတွင် သခင်မကြီးကပင် ထိုအကြောင်းကို ဝင်ရောက် ပြောဆိုနေခြင်းကြောင့် လုချီ အတင်းအကျပ် မငြင်းဆန်ဝံ့တော့ပေ။ သူက သူ့ကိုယ်သူ အားတင်းရန်သာ တတ်နိုင်ခဲ့ပြီး လုယွီအား ဤနေရာသို့ ခေါ်

ဆောင်လာခဲ့ရသည်။ ။

"အမတ်ကြီးက ငါ့ကို ထက်ပိုင်းပိုင်းမပစ်ဖို့ ပဲ မျှော်လင့်မိတယ်"

လုချီက တိတ်တဆိတ်ဖြင့်သာ တွေးတောမိလေ၏။

အကယ်၍ အမတ်ကြီးက သူနှင့်အတူ အမတ်ငယ်လေး ဤနေရာသို့ ပါလာသည် အားသိလျှင် မည်မျှအထိ ဒေါသထွက်မည်အား လုချီ မစဉ်းစားဝံ့ပေ။

အမတ်ကြီး၏ အပြစ်ပေးမှုအား မလွဲဧကန် ခံရမည်ဖြစ်သည့်အပြင် ယခုလက်ရှိတွင် လုချီက ပို၍ ပင်စိုးရိမ်ပူပန် လာခဲ့သည်။ ။ အကယ်၍ အမတ်ငယ်လေးသာ အထီးကျန်မြို့တော်သို့ သွားသည့်လမ်းခရီးတွင် အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်ပါက သူ ဒုက္ခအကြီးအကျယ် ရောက်ပေလိမ့်မည် ။

လုယွီက ခေါင်းညိတ် ပြလိုက်၏။ ကြည့်ရပုံမှာ လုယွီတို့ လူစု၏ အရှိန်သည် အလွန်နှေးကွေး နေပုံရသည်။ ။

သခင်မကြီးယွီရုံက သားဖြစ်သူ၏ စွမ်းရည်ကို ယုံကြည်သော်လည်း သူမက စိုးရိမ်ပူပန်နေဆဲ ဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် သူမက ရှီထျန်းနယ်ပယ်အဆင့် အိမ်တော်စောင့် ငါးဆယ်အား သူမကိုယ်တိုင် ရွေးချယ်၍ လုယွီနှင့်အတူ မြောက်ပိုင်းဒေသသို့ စေလွှတ်လိုက်သည်။ ။

သူတို့ စီးနင်းလာသည့် မီးတောက်မြင်းများ သည် တစ်ရက်အတွင်း မိုင်ထောင်ချီ သွားနိုင်ပေသည်။ ။

ထိုကဲ့သို့ အမြန်နှုန်းမျိုးသည် သေမျိုးများ နှင့် သက်ဆိုင်သော နေရာတွင် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် မြန်ဆန်သော်လည်း လုယွီကမူ စိတ်ထဲမှ နေ၍ သက်ပြင်းအခါခါ ချနေမိသည်။ ။

"တကယ်လို့ ငါလုံချိန်ယပ်ယပ်ကို ချိုးဖျက်ဝင်နိုင်ပြီဆိုရင် ... ဓားပျံကို စီးနင်းနိုင်လိမ့်မယ် ... အဲဒီလိုဆို ငါက အချိန်အကြာကြီး မြင်းစီးပြီး တော့ စွမ်းအင်တွေ ဖြုန်းတီးစရာ မလိုတော့ဘူး"

လုယွီက သူ၏ ခေါင်းကို သွင်သွင်ခါယမ်းရင်းမှ တီးတိုးရေရွတ် နေလေသည်။

လုယွီတို့ လူစုသည် အချိန်သိပ်မကြာခင်မှာ ပင် ကောင်းကင်ဘုံ စစ်ဆေးရေးဂိတ်သို့ ရောက်ရှိကြသည်။ ။ ဤနေရာက တာလျန်နိုင်ငံတော်၏ မြောက်ဘက်အကျဆုံး နယ်စပ်ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်ဘုံ ဂိတ်တံခါးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပြီးသည် နှင့် သူတို့က တာလျန်နိုင်ငံတော်၏ ပြင်ပနေရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။ ။ ယခုနေရာသည် အင်မော်တယ် ဂိတ်တံခါးနှစ်ခုကြားရှိ နယ်စပ်တွင် တည်ရှိသည်။ ။ ဤနေရာက စွန့်ပစ်ကုန်းမြေ တစ်ခုဖြစ်ပြီး အမျိုးမျိုးသော နတ်ဆိုးသားရဲများကို မကြာခဏ တွေ့ရတတ်သည်။

ပုံမှန်အားဖြင့် မည်သည့်သာမန်လူကမျှ ဤနေရာသို့ လာရောက်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ထိုလူများ သည် ကန္တာရခရီးသည် အုပ်စုဖြစ်နေလျှင်ပင် ယခုနေရာအား ကွေ့ရှောင်၍ သွားကြပေသည်။

အင်မော်တယ် ဂိတ်တံခါးအောက်ရှိ မြို့ဝင်တံခါးတွင် လူများ အစုလိုက် အပြုံလိုက် ရှိနေသည် ကို မြင်တွေ့ရသည်။

ထိုသူများ ၏ အဝတ်အစားများမှာ စုတ်ပြတ်နေပြီး ဆံပင်များမှာ လည်း ဖွာလန်ကျနေကြသည်။ ။ သူတို့ အားကြည့်ရသည် မှာ အလွန်အမင်း စိတ်သောကရောက်နေပုံ ပေါ်လွင်နေလေ၏။

မြို့တံခါး၏ အရှေ့တွင် မတ်တတ်ရပ်နေကြသော လူတန်းအရှည်

ကြီး ရှိနေသော်လည်း မြို့တံခါးကို စစ်သားများက စောင့်ကြပ်နေကြသဖြင့် မည်သူကမျှ ကျူးကျော်မဝင်ဝံ့ကြပေ။

"ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ"

လုယွီက မျက်မှောင်ကြုတ် လိုက်သည်။ ။

ချက်ချင်းပင် လုချီက ပြန်လည် ဖြေကြားခဲ့သည်။ ။

"သူတို့ က မြောက်ပိုင်းနယ်မြေက ဒုက္ခသည် တွေပါ ... အခု နတ်ဆိုးသားရဲတွေက မြောက်ပိုင်းနယ်မြေက သဲကန္တာရအတွင်းမှာ လှည့်လည်သွားလာ နေကြတယ် ... သူတို့ တွေက အဲဒီနေရာမှာ မနေရဲတော့တာကြောင့် တာလျန်နိုင်ငံတော် အတွင်းကသာ တစ်ခုတည်းသော လွတ်လမ်းဖြစ်နေတယ်"

လုချီသည် မြို့တံခါးပေါ်ရှိ နဂါးအလံကို လက်ညှိုး ညွှန်ပြပြီးနောက် စကားဆက်ပြောလိုက်သည်။ ။

"ကြည့်ပါဦး ... သခင်လေး ... အဲဒါက ရစ်ခွေနဂါးအလံပါ ... အခု အင်ပါယာမင်းက ကောင်းကင်ဘုံ စစ်ဆေးရေးဂိတ်မှာ ရောက်ရှိနေတာ ... သူက ဒီဒုက္ခသည် တွေကို မြို့တွင်းကို ဝင်ခွင့်ပြုမထားဘူး"

လုယွီ၏ မျက်လုံးအတွင်းတွင် အေးစက်စက် အလင်းရောင် တောက်ပသွားသည်။ ။ ထိုသူက သူ၏ ဖခင်ကို အမြဲတစေ ဒုက္ခပေးနေသည့် အင်ပါယာ ယန်ယင် ဖြစ်ပေသည်။ ။

လုယွီက သူ့သားနှစ်ယောက်အား သတ်ဖြတ်ခဲ့သည် ကို သိရှိသွားခဲ့လျှင် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အင်ပါယာမင်း၏ မျက်နှာပေါ်မှ အမူအရာအား လုယွီ သိချင်နေမိသည်။ ။

"အရင်ဆုံး ထွက်သွားရအောင်"

လုယွီက လေးနက်သောအသံဖြင့် ပြောကြားလိုက်သည်။ ။

လုချီက အချိန်တစ်ခဏကြာ တွန့်ဆုတ်နေမိသည်။ ။ မူလက သူသည် လုယွီအား ကောင်းကင်ဘုံစစ်ဆေးရေး ဂိတ်တံခါးတွင် အချိန်တစ်ခုယူပြီး သူတို့ မထွက်ခွာမီ လူအင်အားထပ်မံ စုဆောင်းကြမည်ဟု ပြောလိုခဲ့သည်။ ။

သို့သော် အကြောင်းပြချက် မရှိဘဲနှင့် သူက လုယွီ၏ စကားကို ငြင်းဆန်ရန် သတ္တိမရှိပေ။ လုချီ၏ စိတ်များ ရှုပ်ထွေးနေလေ၏။ သူ၏ သခင်လေးသည် ယခင်နှင့်မတူတော့ဘဲ များစွာပြောင်းလဲ သွားခဲ့သည်။ ။

"မင်းတို့ က ဘယ်သူတွေလဲ ... မင်းတို့ ဘာလုပ်တာလဲ"

ခက်ထန်သော အော်ဟစ်သံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာပြီး စစ်သားတချို့က လုယွီတို့ လူစုအား ပိတ်ပင်တားဆီး လိုက်သည်။ ။

လုချီက အလျင်စလိုဖြင့် သူ၏ ရင်ခွင်ထဲမှ သက်သေခံ တံဆိပ်ပြားကို ထုတ်ယူပြီး အစောင့်ရဲမက် တစ်ယောက်အား ပစ်ပေးလိုက်၏။

"ငါတို့ က ယုံဖျင်အိမ်တော်ကလူတွေ ... ဘေးဖယ်ကြစမ်း ... ငါတို့ ထွက်သွားရမယ်"

"အမတ်ကြီးယုံဖျင်ရဲ့ အိမ်တော်ကလား"

ထိုအစောင့်ရဲမက်၏ မျက်လုံးအတွင်းတွင် အေးစက်သော အလင်းရောင် တစိုးတစိ ဖြတ်ပြေးသွားလေ၏။ ယုံဖျင်အိမ်တော်မှ မည်သူမဆို ရောက်ရှိလာပါစေ ထွက်ခွာခွင့် မပြုရန်ဟု သူတို့ အား အင်ပါယာမှ မှာကြားထားပြီး ဖြစ်ပေသည်။ ။

အစောင့်ရဲမက်က ညစ်ကျယ်ကျယ် အပြုံးပြုံးရင်း ပြောလိုက်သည်။ ။

"မဖြစ်နိုင်ဘူး ... မင်းတို့ က အတုအယောင် ဟုတ် မဟုတ် ဘယ်သူ သိမှာ လဲ"

ထိုစကားနှင့်အတူ အစောင့်ရဲမက်က တံဆိပ်ပြားကို မြေပြင်ပေါ်သို့ လွှင့်ပစ် လိုက်လေ၏။

"မင်း ... ဘယ်လိုတောင် လုပ်ဝံ့တာလဲ"

လုချီ၏ မျက်လုံးများ ရဲရဲနီသွားပေ၏။ သူက ရှေ့သို့တရကြမ်း တိုးဝင်ပြီး အစောင့်ရဲမက်၏ လည်ပင်းကိုဆုပ်ကိုင်ကာ မြေပြင်ပေါ်သို့ ဖိချလိုက်သည် ။

အစောင့်ရဲမက်သည် လုချီ၏ ပြိုင်ဘက် မဟုတ်ပေ။ သူက မြေပြင်ပေါ်၌ ဖိချခံရပြီးနောက် နာကျင်မှုကြောင့် စူးစူးဝါးဝါး အော်ဟစ်နေရသည် ။

"တံဆိပ်ပြားကို ခု ကောက်ပေးစမ်း"

လုချီ၏ အသံသည် ရေခဲတမျှအေးစက်နေပြီး သတ်ဖြတ်လိုသော စိတ်ဆန္ဒများ ပြည့်နှက်နေလေ၏။

အစောင့်ရဲမက်သည် လိပ်ပြာလွင့်လုမတတ် ထိတ်လန့်သွားခဲ့သည် ။ သူက တံဆိပ်ပြားကို အလျင်စလိုကောက်ယူပြီး လုချီထံသို့ ပေး လိုက်လေ၏။

လုချီက သက်သေခံ တံဆိပ်ပြားကိုယူပြီး အေးစက်စက် နှာတစ်ချက် မှုတ်ကာ အစောင့်ရဲမက်အား အဝေးသို့ တွန်းထုတ်လိုက်သည် ။

မည်သူမျှထင်မထားမိဘဲ ထိုအစောင့်ရဲမက်သည် တွန်းထုတ်ခံရပြီးနောက် သူက ခြေလှမ်းအနည်းငယ် နောက်ဆုတ်ပြီး ရုတ်တရက် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သော အမူအရာဖြင့် ပြောကြားလေသည် ။

"ဘယ်လောက်တောင် မောက်မာနေကြတာလဲ ... ဒီနေ့ မင်းတို့ ထဲမှ
ဘယ်သူမှ ထွက်သွားဖို့ မစဉ်းစားနဲ့ "
